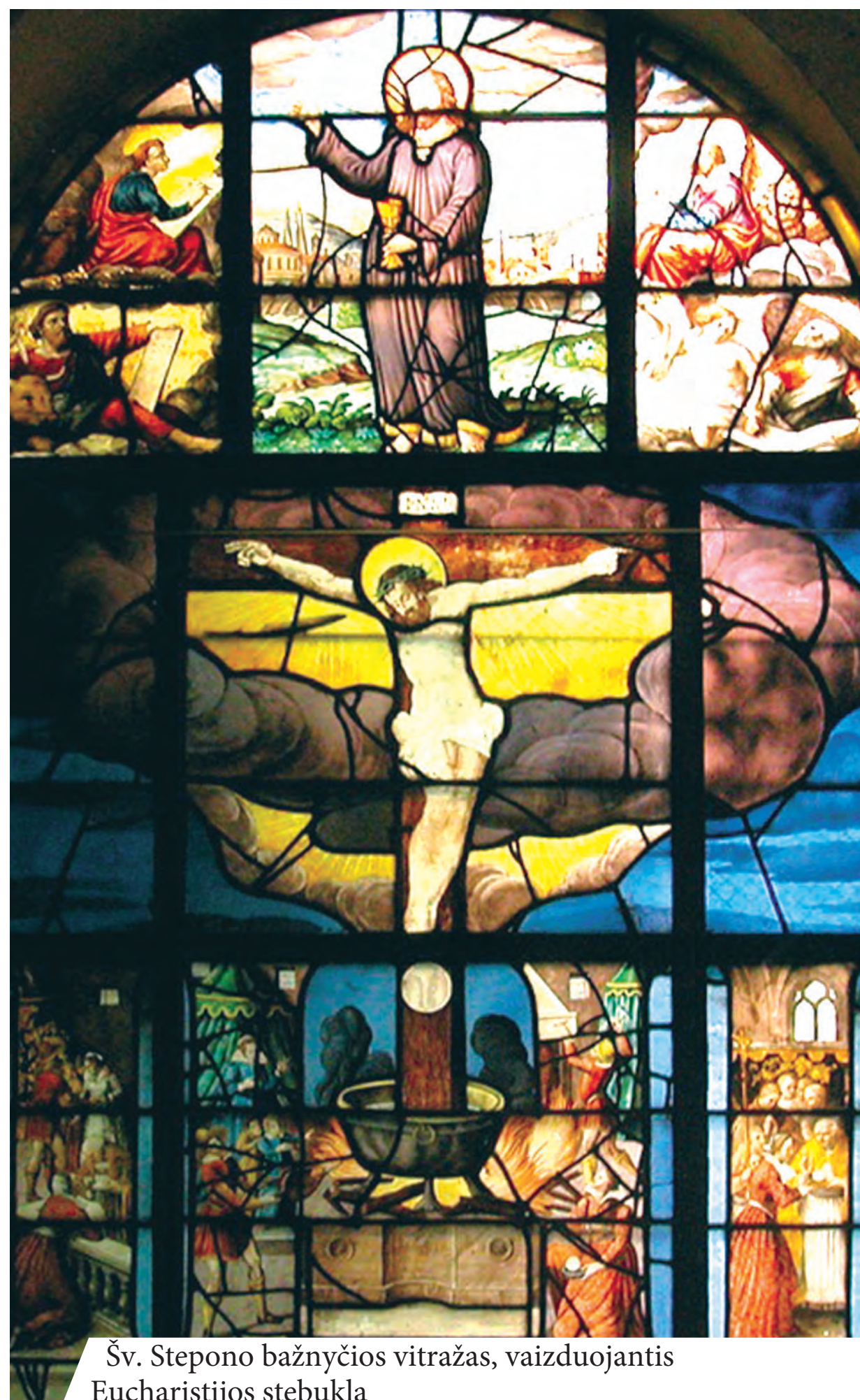

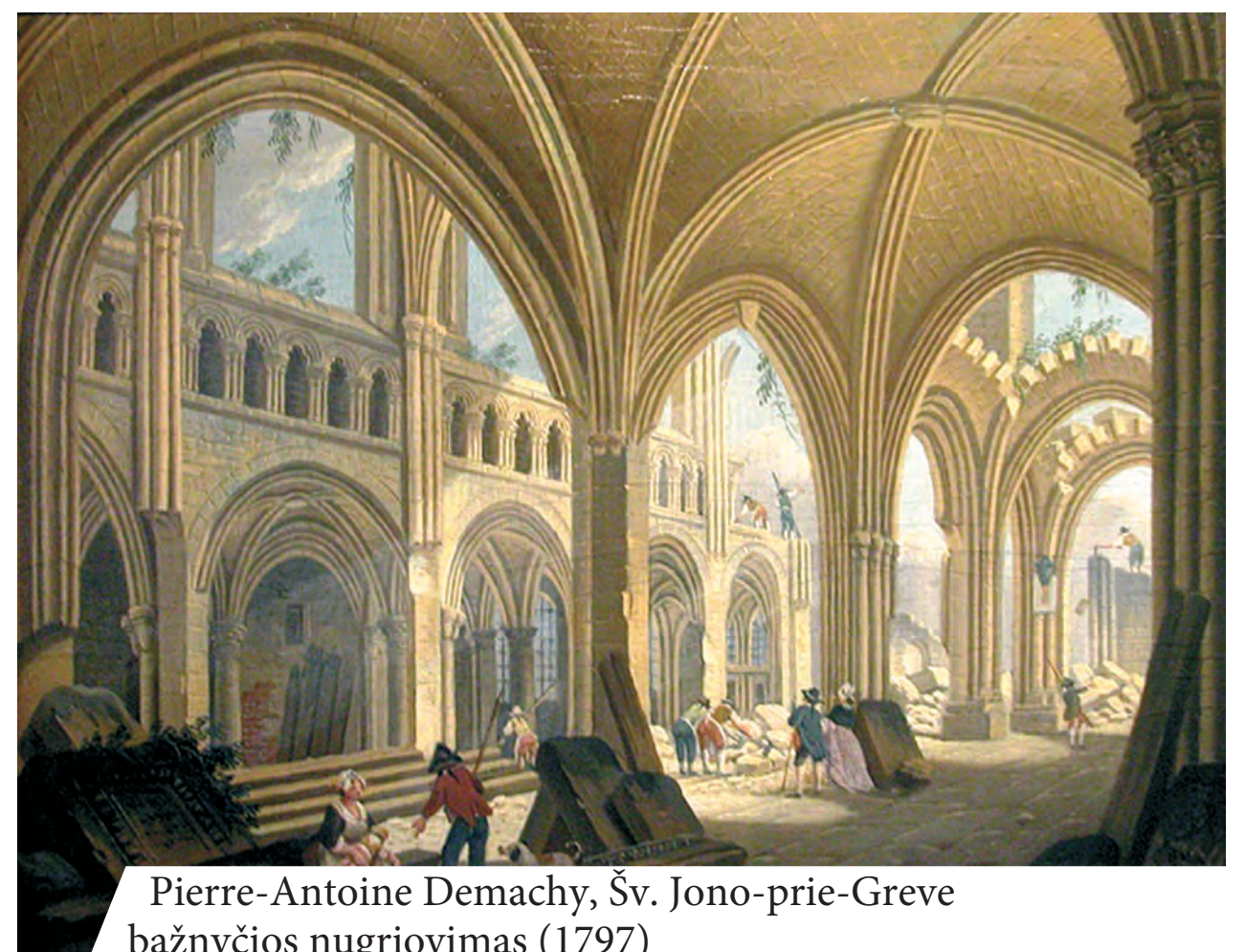
1290 metais per Velykas vienas netikintysis, puoselėjęs priešišumą tikėjimui ir netikėjęs realiu Kristaus buvimu Eucharistijoje, sugebėjo paimti konsekruotą Ostiją, norėdamas ją išniekinti. Subadė ją peiliu ir įmetė į verdantį vandenį. Ostija stebuklingai iškilo iš vandens tiesiai prieš išniekintoją ir nusėdo dubenyje vienos pamaldžios moters, kuri iš karto ją nunešė parapijos klebonui. Bažnytinė vyresnybė, liaudis ir net karalius nusprendė niekintojo namus paversti koplyčia, kurioje bus saugoma Šventoji Ostija, bet per Prancūzų revoliuciją ji buvo nugriauta.

Šv. Stepono bažnyčios vitražas, vaizduojantis Eucharistijos stebuklą

XVI a. miniatiūra, saugoma Nacionaliniame Archyve, vaizduojanti išniekinimo sceną

Pierre-Antoine Demachy, Šv. Jono-prie-Greve bažnyčios nugriovimas (1797)

Šv. kalno Stepono bažnyčia

Sio stebuklo įvykiai aprašyti daugelyje dokumentų. Italų istorikas Giovanni Villani žymiosios *Storia di Firenze* VII knygos 136 skyriuje trumpai apibūdina pagrindinius šio stebuklo aspektus.

Nuodugnią studiją *A Paris, rue des Jardins* 1954 metais paskelbė p. Moreau-Rendu. Pratarinę knygai parašė monsinjoras Touzé, tuometinis Paryžiaus vyskupas augziliaras. Autorė, smulkmeniškai ištyrinėjusi visus prieinamus dokumentus, įsitikino faktų autentiškumu ir aiškiai tai patvirtino, tačiau plačiausias įvykių pasakojimas – arkivyskupo Rup *Histoire de l'Eglise de Paris*. Jis pasakoja apie Paryžiuje įvykusį stebuklą puslapiuose, skirtuose Simono Matifo de Busay vyskupavimo laikotarpiui Šv. Deniso vyskupijoje (1290–1304).

„1290 m. balandžio 2 d.,

Velykų sekmadienį, vyras, vardu Jonatanas, kuris neapkentė katalikybės ir netikėjo realiu Kristaus buvimu Eucharistijoje, nusipirko konsekruotą Ostiją. Jis subadė Ostiją peiliu ir iš jos plūstelėjo kraujas, pripildęs indą, kur buvo įdėta Ostija. Apimtas panikos žmogus įmetė Švenčiausiąjį Sakramentą į ugnį, bet Jis stebuklingai pakilo nuo žarijų. Dar labiau išsigandęs jis įmetė Ostiją į verdantį vandenį, bet ji pakilo į orą ir įgavo kryžiaus formą. Galiausiai Ostija nusileido į vienos Saint-Jean-en-Grève parapijietės dubenį, kurį ji nunešė parapijos klebonui. Ilgus amžius šventoji relikvija buvo laikoma mažame relikvijoriuje šv. Jono bažnyčioje. Per Prancūzų revoliuciją brangioji relikvija dingo be pėdsakų.“

Vra ir daugiau reikšmingų faktų:

- karalius Pilypas IV Gražusis konfiskavo Jonatano namą, vadinamą „Stebuklų namu“ (įregistruota 1291 metų pardavimo akte);
- remiantis popiežiaus Bonifaco VIII bule, namas buvo perdarytas į oratoriją;
- paryžiečiai Sodų gatvę (Rue des Jardins) praminė „Virusio Dievo gatve“ (Rue du Dieu bouilli);
- Reparacijų departamento koplyčioje antraisiais Advento ir Gavėnios sekmadieniais švenčiama iškilinga Eucharistija.

Eucharistijos stebuklas

PARYŽIUJE

PRANCŪZIJA, 1290 M.

*Pakraupęs jis
imeti Ostiją i
verdanti vandenį,
tačiau Ostija
pakilo oran ir
igavo kryžiaus
formą.*

Šv. Stepono bažnyčios Katekizmų koplyčia

Eucharistijos triumfas

Biletų vienuolynas, šiandien paverstas protestantų bažnyčia

Communion sacrilège à St-Merry

La S^{te} hostie remise à Jonathas

Il la perce avec un canif

Il la frappe de verges

Il lui donne un coup de lance

Il la jette dans une chaudière

La S^{te} hostie remise au digne
de St. Jean l'évangéliste

Senos graviūros, vaizduojančios
stebuklo scenas

Biletų vienuolyno bažnyčios interjeras